

Ракетою піднісся і упав

Євген Плужник

Ракетою піднісся і упав,
Широким ревом прокотивсь додолу
Гудок останній. Рушив пароплав,
Кормою повертаючись до молу.

П'ять-шість хвилин шамкої метушні,
Гарячий вибух рухів, слів і ліній, —
І знову сонце в синій вишині,
І друге сонце у безодні синій...

Юрба на молі рідшає, і ті,
Що залишились, встигли вже забути,
Що в безбережній світлій самоті
Йде корабель, щоб, може, не вернути.